

CORONAVIRUS I KORIZMA!

CORONAVIRUS! Strah i užas! Ograničenja sa svih strana i puno nametnutoga protivno našoj volji. Moraš biti u svoja četiri zida bez mogućnosti svih onih ventila koji su ti omogućavali opstanak, IZDRŽAVANJE okvira koji zovete svojim životom. Znam da nije lako, zapravo, mnogima je neizdrživo. Pucaju šavovi za koje nisu ni znali, a pobjeći nikamo ne možeš. Sve ti je oduzeto! I nitko te ne pita kako se nosiš s tim, jer svi trpe isti okvir, iako su okolnosti različite i prema tome različito teške. Nekima je ovo vrijeme i blagoslov! Drugima je pakao! A isti okvir!

Možemo li, unatoč svemu onome što vidimo kao neizdrživi teret, okrenuti i postaviti stvari na jedan način, da nam ovo vrijeme postane, i to nama osobno, najveća životna prilika i blagoslov?! Razumijem da si možda izgubio posao i da smatraš da ne mogu iz svoje pozicije tebi sa strane govoriti o Bogu, o onome što bi trebao činiti, dok ti možda proživljavaš najgore stanje svoga života. Ali ja ti ne želim govoriti s visoka, niti na temelju svoga života. Želim ti govoriti kroz iskustva onih koji su prošle kroz druge vrste pakla i pronašli nešto njima dotad skriveno, smisao koji leži ispod površine. Hoćeš li ići sa mnom tim putem?! Ako nećeš, sad je vrijeme da zatvoriš ovaj članak i ostaneš sam sa sobom u svojoj mucu, i rješavaš svoje probleme kao i dosad. ...

Pretpostavljam da nastavljaš. U redu. Možda će ti biti teško prihvatiti što slijedi, ali to što nam je TEŠKO je upravo ODGOVOR O RAZLOGU zašto uopće trpimo mnoge nevolje koje ne moramo nužno trpjeti. Na tebi će biti na koncu hoćeš li se uhvatiti u koštac sa samim sobom! Znam da puno toga ovisi i o drugima, ali za tebe je ponajprije važno da stvari posložiš u svojoj glavi, da ti razumiješ što ti je za tvoje dobro i dobro tvoje obitelji činiti. Tek sa tom spoznajom možeš krenuti i mijenjati svijet oko sebe, jer bez tebe se tvoj život i tvoje okolnosti promijeniti neće. Tvoj pogled na život je ovdje KLJUČAN!

Poznati kršćanski psihijatar Viktor Frankl preživio je četiri koncentracijska logora. Nakon nekog vremena je trebao sam potpisati svoju smrtnu presudu i smaknuće koje se trebalo obaviti javno 3. svibnja 1945. Možete li zamisliti stanje duše i svijesti čovjeka koji je stigao do apsolutnog vrhunca svoga opstanka? Ti se Bogu hvala ne nalaziš u toj mucu. Ali ti njegova

muka može pomoći, da lakše shvatiš ono što je on morao shvatiti u svojim trenucima koje nisu bila neizvjesnost, već SIGURNOST!!!

On je shvatio da u tim trenucima svi psihoterapijski sustavi zakazuju, i da ono što ostaje je čovjek sam sa sobom, sa svojim pitanjima i sa analizom vlastite egzistencije, kojoj se sam podvrgava. S obzirom da ti nisi u situaciji u kojoj je bio on, imaš potrebu za bijegom od problema, umjesto da se sa svojim problemima suočiš. On nije imao kamo pobjeći, on je imao samo sebe i problem od kojega ne može pobjeći. Njegov problem i problem drugih koji su bili u koncentracijskom logoru je da oni nisu imali ništa od onoga što mi još uvijek imamo u okolnostima koje smatramo za nas tragičnima. On nisu imali televizor, ni mobitel da se mogu čuti sa svojim, ni HRANU, ni VODU po želji, ni GRIJANJE... jedino sigurno i zajamčeno što su imali je bio datum kad će biti smaknuti, dok su uz tu spoznaju morali raditi kao stoka, gladni i žedni, s korom kruha svaka tri dana! S druge su strane imali spoznaju da drugi izvan logora imaju ono što oni nemaju, i da su ih ti isti drugi, stavili unutra pod te uvjete, potpuno nepravedno, i oružjem ih nasilno drže unutra, bez osnovnih ljudskih uvjeta. Živjeti takvu neljudsku agoniju, gdje su ti sva osnovna prava oduzeta, članove obitelji pobijeni, tu ne možeš da se ne pitaš: kako su ti ljudi živjeli svoju vjeru!? Oni ne da nisu imali sv. Misu i pričest, nego ni ono najosnovnije za preživljavanje. Oni rijetki koji su preživjeli logor, kada su izašli vani, bili su upitani: „ZAŠTO SE NISTE UBILI?!“ Oni su svjedočili o tome, da život, ne samo da ima smisao i u najgorim uvjetima, nego da taj smisao treba naći i u najbizarnijim okolnostima, ma kako se god čovjeku činile teškima i neizdrživima. Oni su smatrali da su ipak još uvijek na životu, i da postoji nada i vjera da će možda bar neki od njih preživjeti. Nisu imali prisutnost Boga na koju su navikli, nisu imali sakramente, ali su tada po prvi puta upoznali Boga na KRIŽU! Boga koji pati zajedno s njima, Boga koji je tu, bliz, zajedno s njima. Njihova vjera nije bila prodrmana, nisu čeznuli za starim navikama, jer nisu imali ni ono osnovno. Nisu mogli popunjavati uobičajene obrasce, već su se samo mogli obratit svome Bogu u svojoj ništavnosti. Sami, napušteni, ostavljeni i bezvrijedni u očima drugih. Baš kao i Krist u Getsemaniju. Baš kao i Krist u svojim 40 dana pustinje. Njegova korizma je bila potpuno odricanje od svega svjetovnog i ljudskog! Potpuno predanje! Mi se sada nalazimo u korizmi, i imamo korizmu malo drugačiju nego inače. U toj korizmi koja je za Krista potpuna pustinja, post, molitva i samo-predanje, za nas je nezadovoljstvo jer nemamo SVE I VIŠE OD TOGA!!! Nezadovoljni smo jer ne živimo RASKOŠNO KORIZMU.

Sada po prvi puta u svome životu imamo korizmu u kojoj nemamo euharistiju i sakramente koji nam mnogo znače, ali zato imamo svoj dom, svoju odjeću, hranu i VODU, svoje obitelji UZA SE, televiziju, internet, društvene igre, svakojake zabave. To je milosno vrijeme, u kojem opet imamo PREVIŠE, ali nam je dano da se približimo ponovno svome mužu, ženi, svojoj djeci, svojim roditeljima. A prvenstveno BOGU! U ovoj korizmi, umjesto da se buni, uz sve zabave koje imamo, da ugasimo televizore i zajedno se molimo, ostavimo se svjetovnosti i približimo se duhovnosti, mi smo nezadovoljni jer naša „duhovnost“ ima drugačije potrebe. Kako se možemo buniti i biti nezadovoljni ako vjerujemo da je naš Bog, onaj isti Bog koji je proveo 40 dana u pustinji, onaj isti Bog iz Getsemanija, i onaj isti Bog sa sredine KRIŽA!

Neka Vam ovo bude svima ispit na čemu se temelji vaša vjera i kakva je vaša duhovnost. Slijedimo li Krista, onda znamo čemu nam je težiti i kakav primjer slijediti. Tko ovo nije razumio, nije razumio Krista, tko ovo odbacuje kao milosno vrijeme za sebe i svoju obitelj, odbacio je BIT naše kršćanske vjere.